

πυκνός (τύπ. πυκινός, συνών. ραστός, πλέως, αντίθ. ἀραιός, μανός) **1.** Πυκνός/στερεός, thick/solid, Ξενοφάνης 17 ἐστᾶσιν δ' ἐλάτης <βάκχοι> π υ κ ι ν ὸ ν περὶ δῶμα **2.** Πυκνός/συμπαγής, dense/compact, Παρμενίδης 8.59 νύκτ' ἀδαῆ, π υ κ ι ν ὸ ν δέμας ἐμβριθές τε Μέλισσος 7(8) π υ κ ν ὸ ν δὲ καὶ ἀραιὸν οὐκ ἂν εἴη. τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ π υ κ ν ῶ, ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιὸν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ π υ κ ν ο ῦ 'Εμπεδοκλῆς 75.1 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν π υ κ ν ᾶ, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε. || 'Αναξαγόρας 12.23 καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ π υ κ ν ὸ ν 15 τὸ μὲν π υ κ ν ὸ ν καὶ διερὸν καὶ ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερὸν εἰθάδε συνεχώρησεν, ἔνθα νῦν <ἡ γῆ> **3.** Πυκνός/πυκνοβαλμένος, thick/densely, 'Εμπεδοκλῆς 82.1 ταῦτά τρίχες καὶ φύλλα καὶ οἰωνῶν πτερὰ π υ κ ν ᾶ καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν 100.3 -13 καὶ σφιν ἐπὶ στομίοις π υ κ ι ν ᾶ ῖς τέττονηται ἄλοξιν ... ἀλλὰ μιν εἴργει ἀέρος ὄγκος ἔσωθε πεσὼν ἐπὶ τρήματα π υ κ ν ᾶ **4.** Πυκνός/συμπιεσμένος, thick/compressed, 'Εμπεδοκλῆς 27.3 οὕτως 'Αρμονίης π υ κ ι ν ῶ κρύφῳ ἐστήρικται Σφαῖρος κυκλοτεροῆς μονίῃ περιηγεί γαίων 100.14 εἰσόκ' ἀποστεγάσῃ π υ κ ι ν ὸ ν ῥόον.

πυκνοῦν. Συμπυκνώνω, condense, Δημόκριτος A 135 (DK II 115,28) ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀποπληττόμενον π υ κ ν ο ῦ ν τὸν ἀέρα. Πρβλ. πυκνός, πύκνωσις, πυκνάρμων.

πύκνωσις (ἀντίθ. μάνωσις). Πύκνωση/συμπύκνωση, condensation, 'Αναξιμένης A 5 (DK I 91,23) Θεόφραστος ἐν τῇ 'Ιστορίᾳ τὴν μάνωσιν εἴρηκε καὶ π ύ κ ν ω σ ι ν. Πρβλ. πυκνός, πυκνοῦν, πυκνάρμων.

πύλη. Πύλη, gate, Παρμενίδης 1.11-17 ἔνθα π ύ λ α ι Νυκτός τε καὶ Ἥματός εἰσι κελεύθων ... π υ λ έ ω ν ἄπο 'Εμπεδοκλῆς 100.19 ἀμφὶ π ύ λ α ς ἡθμοῖο δυσηχέος ἄκρα κρατύνων. || Πυθαγόρειοι 1a (DK I 450,13) ἡλίου π ύ λ α ς καλεῖ τοὺς ὀφθαλμούς.

πύματος (συνών. ἔσχατος). Ἐσχατος/ἐξωτερικός, last/external, Παρμενίδης 8.42-44 αὐτὰρ ἐπεὶ πεῖρας π ύ μ α τ ο ν, τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν, εὐκύκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκῳ, μεσ-